

fattelse informeres grundigt om retten til at forlade den aflåste stue.

Tilsynet finder, at det er vigtigt, at balancen mellem patienternes selvbestemmelsesret og hensynet til behandlingen af patientens sygdom sikres, således at f.eks. begrænsning i antallet af cigaretter, som en patient på et lukket afsnit må ryge, ikke af patienten opfattes som indgreb, der kan sidestilles med et tvangsindgreb.

Tilsynet finder det overordentlig beklageligt, at patienterne på afsnittene, som ikke har terrænfrihed, ikke i videre omfang end beskrevet har mulighed for uhindret adgang til at føre en uforstyrret privat telefonsamtale. Det er tilsynet klare opfattelse, at patienter på et lukket afsnit i videst muligt omfang skal sikres uhindret adgang til at føre en uforstyrret privat telefonsamtale. Tilsynet finder det positivt, at Københavns Amt vil bede det Psykiatriske Specialråd om at udarbejde forslag til ensartede retningslinjer for patienternes adgang til at foretage telefonopkald under forudsætning af, at ovenstående hensyn tages i betragtning.

Tilsynet finder, at den indsats, der bliver gjort for at informere patienterne, er positiv, herunder, at Sundhedsministeriets pjece »Tvang i Psykiatrien – om psykiatriske patienters rettigheder ved tvangsindgreb« er frit tilgængelig på afsnittene.

Tilsynet finder det endvidere positivt, at Københavns Amts Sygehusdirektorat har bedt afdelingen om, at Sundhedsministeriets pjece »Tvang i Psykiatrien« udleveres til alle patienter, der undergives tvang.

Tilsynet finder dog, at det vil være rigtigst, at Sundhedsministeriets pjece »Tvang i Psykiatrien« også udleveres til pårørende og patientrådgivere, når der er tale om frihedsberøvelse eller anden tvang i psykiatrien, medmindre det er helt klart, at de pågældende har det nødvendige kendskab til de oplysninger, som informationsmateriale indeholder.

Navnlig det forhold, at ikke alle patienter på de lukkede afsnit har en patientrådgiver, som kan informere, vejlede og rådgive med hensyn til forskellige forhold i forbindelse med indlæggelse, ophold og behandling, understreger da også behovet for information om regler og rettigheder m.v. ikke kun over for patienterne, men også de deres pårørende.«

5.3 Psykiatrisk Afdeling Herning

Den 14. november 2000 aflagde § 71-tilsynet et anmeldt besøg på Psykiatrisk Afdeling, Herning. Tilsynet foretog en rundgang på samtlige afsnit: E 1, E 2, E 3 og E 4. Tilsynet konkluderede efter besøget:

»Efter tilsynets opfattelse er det afgørende vigtigt, når et åbent afsnit bliver til et lukket afsnit, at de patienter, der er frivilligt indlagt, informeres om deres ret til at komme og gå fra afsnittet som de ønsker, og at døren låses op, når de anmoder om det.

Tilsynet finder det positivt, at der foretages en registrering af beslutningen om at låse døren til et afsnit, og tilsynet er enig i, at det kan skabe en større bevidsthed omkring brugen af tvang.

Tilsynet finder det positivt med den beskrevne opfølgning på – og registrering af – situationer, hvor patienter har været voldelige.

Tilsynet finder det i den forbindelse meget positivt, at efteruddannelse af personalet skal sikre personalet tilstrækkelig indsigt i, hvad det arbejder med, og dette skaber en mere fleksibel problemløsning, der gør, at afdelingen ikke mener at have behov for et egentligt lukket afsnit.

Tilsynet ser positivt på de initiativer, afdelingen har igangsat for at tage hånd om de problemer, de pårørende kan have, herunder at personalet skal være mere tilgængeligt, og om de særlige problemer, der kan opstå, hvis en enlig med hjemmeboende børn, som ikke kan klare sig selv, bliver indlagt.

Tilsynet finder det endelig positivt med det tætte samarbejde, afdelingen har med distriktspsykiatrien, der bl.a. har givet sig udtryk i færre svingdørspatienter på afdelingen.

Efter tilsynets opfattelse er de fysiske rammer på afsnit E 1 på nuværende tidspunkt utilstrækkelige og utidssvarende. Tilsynets opfattelse skal især ses i lyset af, at størstedelen af sengene på afsnittet befandt sig på to sengsstuer, at sengestuerne var uden eget toilet og bad, og at der var kun 1 herretoilet med bad og 1 dametoilet med bad til de 18 indlagte patienter og 1 dagpatient, samt at der ofte var overbelægning.

Efter tilsynets opfattelse er de fysiske rammer på afsnit E 2 på nuværende tidspunkt utilstrækkelige og utidssvarende. Tilsynets opfattelse skal især ses i lyset af, at størstedelen af sengene befandt sig på to sengsstuer, at stuerne var uden